

В.В. Кривошей, д-р екон. наук (*ХДУХТ, Харків*)

А. Мазуркевич, д-р філософії (*Громада Заглембовських, Сосновіце, Республіка Польща*)

АКТИВІЗАЦІЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПІДХОДІВ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З ОБЛІКУ, АУДИТУ ТА ФІНАНСІВ

Інноваційна політика підготовки фахівців з обліку, аудиту та фінансів повинна складатися з наступного алгоритму. Перший блок стратегічних проблем пов'язаний з вирішенням питань регулювання факторів інноваційного середовища, формування та підтримки сприятливого інвестиційного клімату, що створює необхідну мотивацію для підприємницької впевненості та стійкий попит на інновації.

У цій області необхідно організація моніторингу загроз підприємницьким інновацій, створення і підтримка інститутів розвитку та моніторинг результатів їх функціонування.

Для стимулювання інноваційної активності підприємств необхідно ввести податкові стимули, які спрямовані на зниження ризиків інноваційної діяльності, стимулювання технічного переозброєння та модернізацію підприємств, стимулювання інноваційного попиту.

Відповідальною і складною частиною вироблення та коригування стратегії переходу на інноваційний шлях розвитку є визначення системи цілей і пріоритетів. До теперішнього часу інноваційний розвиток базувалося на ідеології неолібералізму і ринкового фундаменталізму, заснованих на всемогутності ринку при державі пасивної ролі. Наслідком такої стратегії стало відставання країни в науково-технічному розвитку, втрата конкурентоспроможності, зниження рівня життя населення, загострення екологічних проблем. У дисертації, виходячи з принципів стратегічного цілепокладання обґрунтована система цілей інноваційної діяльності.

Досягнення поставлених цілей вимагає розробки та реалізації комплексних програм. Для сучасного стану економіки України пріоритетними слід визнати проекти, де в підприємствах ресторанного господарства збереглися і є фундаментальні досягнення, і проекти, що визначають базис наступних укладів у розвитку суспільства.

Реалізація стратегічних програм та проєктів повинна забезпечуватися формуванням інноваційних мереж та альянсів. Інноваційні мережі пов'язують воедино весь процес створення, поширення і впровадження інновацій. Обґрунтовано переваги інноваційних мереж. По-перше, вони є базою для виявлення нових форм і сутностей, тому що основою їх існування є винаходи. По-друге, розростання мережі прискорює цикл. Виявлено принципи розвитку інноваційних мереж: принцип єдиної зв'язку (колективна взаємодія, що зв'язує воедино об'єкти живої та неживої природи через простір і час); принцип повноти число зв'язків у мережі постійно зростає – чим більше учасників в інноваційній мережі, тим більше цінною вона стає від повсюдного розповсюдження інновацій); принцип експоненціального успіху (швидке зростання зв'язків у мережі навіть при невеликому збільшенні кількості учасників); принцип збільшують віддач (нові учасники збільшують обсяг мережі, що залучає все нових учасників, що збільшується віддача створюється всіма учасниками, вони ж і ділять прибуток); принцип зворотного ціноутворення (інноваційна мережа постійно створює все нові і нові інноваційні продукти, попередні інновації за відношенням до існуючих стають все більш дешевими); принцип щедрості (потік інновацій збільшує цінність кожної з них, чим більше інновацій створено, тим більше потрібними вони стають, тому поширення інновацій починає само себе підтримувати); принцип централізації (інноваційна мережа, має ясно виражений центр, але немає чітких кордонів); принцип нерівноваги (в інноваційній мережі відбувається еволюційний якісний перехід у зв'язку з постійним розвитком науки, появою нових відкриттів, розробкою нових теорій, тому мережа створює платформу для нових інновацій).